

Χοροστασία του Αρχιεπισκόπου Αυστράλιου Αρσένιου τον Καππαδόκη στο ομώνυμο

Φωτορεπορτάζ και το πλήρες κείμενο της ομιλίας του Αρχιεπισκόπου
Αυστραλίας Μακάριου στον Άγιο Αρσένιο:

«Στα συναξάρια της Εκκλησίας, δεν συνάντησα ποτέ έναν Άγιο που να είναι μικρός. Όλοι οι άγιοι έχουν μεγάλο αγώνα, πολλά χαρίσματα, μεγάλη προσφορά, μεγάλη ταπεινότητα, αγάπη προς τον πλησίον και πάνω απ' όλα αγαπτού μου αδελφοί, έκανε λάβει πλούσια τη χάρη του Θεού στη ζωή τους.

Ένας τέτοιος λοιπόν μεγάλος Άγιος είναι και ο Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης, ο οποίος γεννήθηκε στα Φάρασα της Μικράς Ασίας, για αυτό άλλωστε λέγεται και Καππαδόκης, το 1840. Ήταν περίπου στην ίδια εποχή που γεννήθηκε και ο Άγιος Νεκτάριος που εορτάζουμε σήμερα, στη Σπλυβρία της Θράκης.

Βλέπετε αγαπτού μου αδελφοί, ο Θεός ευλόγησε τον προηγούμενο αιώνα, από την αρχή, δίνοντάς μας δύο μεγάλους Αγίους, τον Άγιο Νεκτάριο σήμερα αλλά και τον Άγιο Αρσένιο. Επίσης, ευλόγησε τον προηγούμενο αιώνα και στο τέλος, γιατί ο προηγούμενος αιώνας επισφραγίστηκε με τη παρουσία νέων αγίων της Εκκλησίας μας, όπως είναι ο Άγιος Παΐσιος, που ήταν πνευματικό παιδί και μαθητής του Αγίου Αρσενίου, ο Άγιος Πορφύριος, ο Άγιος Ιάκωβος και πολλοί άλλοι σύγχρονοι γερωντάδες, οι οποίοι πιστεύω σύντομα θα αγιοποιηθούν και επίσημα από την Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο.

Ο Άγιος Αρσένιος λοιπόν γεννήθηκε στα Φάρασα της Καππαδοκίας από μια απλοϊκή οικογένεια. Οι γονείς του δεν ήταν πλούσιοι, ούτε πολλοί μορφωμένοι.

Αλλά ο Θεός, τον ίδιον τον ευλόγησε, επειδή και ο ίδιος ως πρόσωπο ήταν ανήσυχος και αναζητούσε όχι τις αναζητήσεις που ζητάν οι σύγχρονοι άνθρωποι που είναι περισσότερο κοσμικές, αλλά αναζητούσε το Φως. Και το Φως το βρίσκει μέσα από την προσευχή, μέσα από την μελέτη και την παιδεία. Έτσι λοιπόν ο Άγιος Αρσένιος άφησε το τόπο του και βρέθηκε στη Σμύρνη για να μάθει γράμματα. Κατόπιν στα Ιεροσόλυμα και επίσης, κατόπιν επέστρεψε στον τόπο του που έγινε μοναχός σε ένα μοναστήρι εκεί, διάκονος και πρεσβύτερος. Η ζωή του ήταν πολύ ευλογημένη.

Παρότι όπως σας είπα είχε την αναζήτηση των γραμμάτων, η Εκκλησία, αλλά και οι άνθρωποι της εποχής εκείνης δεν τον θεωρούσαν έναν μεγάλο επιστήμονα. Αλλά ο Άγιος Αρσένιος που δεν είχε πάει στα μεγάλα πανεπιστήμια που πάμε εμείς, ο Άγιος Αρσένιος είχε καταφέρει να επηρεάσει όλους τους ανθρώπους της εποχής του. Δεν υπήρχε άνθρωπος στην περιοχή που να μην ήξερε τον Άγιο Αρσένιο. Και δεν αναφέρουμε μόνο στους Έλληνες, δεν αναφέρουμε μόνο στους Ορθόδοξους, αλλά και στους Τούρκους, και τους

Μουσουλμάνους. Αυτοί μάλλον εσέβοντο περισσότερο τον Άγιο Αρσένιο παρά τους δικούς μας.

Έγιναν πολλά θαύματα. Εγώ τον γνώρισα τον Άγιο Αρσένιο, όχι προσωπικά. Δεν είμαι 170 ετών. Αλλά πώς τον γνώρισα τον Άγιο Αρσένιο; Όταν το 1989 πήγα για πρώτη φορά στο Άγιον Όρος για να γνωρίσει τον μαθητή του, τον Πατέρα Παΐσιο. Και εκεί στο караβάκι συνταξίδευα με κάποιον άνθρωπο ο οποίος ήταν από την Τουρκία. Αλλά ήξερε μερικά Ελληνικά, αρκετά Ελληνικά σπαστά, 70 ετών, 75 περίπου. Ήμουν και εγώ μόνος μου, ήταν και αυτό μόνος του και πιάσαμε τη συζήτηση.

- 'Από πού είσαι;', μου λέει.
- 'Από την Κρήτη. Εσείς από πού είστε;'
- 'Από την Τουρκία.'
- 'Από την Τουρκία; Τι πας να κάνεις στο Άγιον Όρος εσύ;'
- 'Εγώ είμαι παιδί ενός δικού σας Αγίου.'
- 'Ποιανού δικού μας Αγίου είσαι εσύ παιδί;'

- Εγώ είμαι παιδί ενός Αγίου που γεννήθηκε στην Καππαδοκία, και τον έλεγαν Αρσένιο Χατζηφέν, γιατί είχε πάει στα Ιεροσόλυμα και είχε γίνει Χατζής. Και ο παπας αυτός που ήταν Άγιος παπας, έκανε πολλά θαύματα, αλλά όχι μόνο στους

Ρωμιούς. Στους Τούρκους. Εγώ θυμάμαι εκείνα τα χρόνια ένα λεπρό του τον πήγανε και τον έκανε καλά. Θυμάμαι ένα παιδί 30 ετών βουβό, του τον πήγανε και τον έκανε καλά και μίλησε. Θυμάμαι άλλες γυναίκες που είχαν προβλήματα, άντρες, - εκείνη την εποχή φαντάζουμε θα ήταν πιο δύσκολα τα πράγματα-, και ο Πάτερ Αρσένιος τους σταύρωνε, τους έδινε νερό ευλογημένο, (πάει να πει Αγιασμό), και γινόταν οι άνθρωποι αυτοί καλά. Και η μητέρα μου λοιπόν είχε πρόβλημα, δεν μπορούσε να κάνει παιδί. Και πήγε και βρήκε τον Πατέρα Αρσένιο και του είπε, 'Θέλω πολύ να κάνω ένα παιδί.' Και του άφησε ένα από τα ρούχα της, ο Πατήρ Αρσένιος προσευχήθηκε το ευλόγησε και γεννήθηκε αυτό το παιδί.'

Και όταν έμαθε ότι ένας από τους μαθητές του Αγίου Αρσενίου είναι στο Άγιον Όρος, ο Πατήρ Παΐσιος, θέλησε να πάει να τον δει, να τον γνωρίσει, αλλά και να τον ευχαριστήσει, που ο Πατήρ Αρσένιος, ο Άγιος Αρσένιος ήταν αφορμή να γεννηθεί αυτός ο άνθρωπος και να δει το φως της ημέρας.

Έτσι γνώρισα τον Άγιο Αρσένιο. Και μετά, διάβασα το βιβλίο του με το Βίο, με την πολιτεία, και θαύμασα πραγματικά την απλότητά του, και το τρόπο με τον

οποίο διήρχετο όλα τα θέματα. Δεν θυμάμαι να σας πω πάρα πολλά γιατί αυτό συνέβη πριν πολλά χρόνια, όμως, δύο πράγματα θυμάμαι τα οποία ήταν χαρακτηριστικά από την ζωή του Αγίου Αρσενίου και θέλω να τα μοιρατώ μαζί σας.

Το πρώτο είναι η φιλοσοφία του. Η φιλοσοφία του δεν ήταν δύσκολη. Δεν χρειαζόταν πολύς κόπος να τη μάθεις. Η διδασκαλία του ήταν απλή και καρδιακή. Τί έλεγε λοιπόν; Συνεχώς, όποιος Ρωμιός πήγαινε να τον δει του το 'λέγε αυτό το πράγμα. Τί έλεγε; «Την πίστη μας, δεν την αλλάζουμε με τίποτα.» Αυτή ήταν η διδασκαλία. Μεγάλη διδασκαλία, από έναν απλό άνθρωπο ο οποίος όπως σας είπα, ούτε σε Πανεπιστήμιο πήγε, ούτε μεγάλες περγαμνές είχε. Αλλά αυτό έλεγε, «Την πίστη μας, δεν την αλλάζουμε με τίποτα.» Και όταν έφυγε το 1924 με την ανταλλαγή των πληθυσμών και βρέθηκε στην Κέρκυρα για λίγο μόνο, 40 ολόκληρες ημέρες έμεινε στην Ελλάδα, τότε οι άνθρωποι οι οποίοι τον έζησαν, αυτό θυμούνται. «Αυτός» λέει «ο μοναχός ο απλός, ο ταπεινός, ο απείρητος μας έλεγε, 'την πίστη μας δεν την αλλάζουμε με τίποτα.'»

Και το δεύτερο που θυμάμαι καθώς διάβαζα, η εντύπωση που μου έμεινε καθώς διάβαζα το βίο του, είναι αυτό το οποίο